



NORGES HØYESTERETT

Den 1. juli 2016 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Utgård, Stabel og Bull i

HR-2016-01479-U, (sak nr. 2016/1179), straffesak, anke over dom:

A (advokat Abdelilah Saeme)

mot

Den offentlige påtalemyndighet

truffet slik

B E S L U T N I N G :

- (1) Saken gjelder anke over straffutmålingen for voldtekt til samleie, jf. straffeloven 1902 § 192 første ledd bokstav a og b, jf. andre ledd bokstav a.
- (2) A, født 0.0.1986, ble ved tiltalebeslutning 29. mai 2015 av Nordland statsadvokatembeter satt under tiltale ved Salten tingrett for overtredelse av:

"Straffeloven (1902) § 192 annet ledd bokstav a jf første ledd bokstav a og b for å ha skaffet seg seksuell omgang ved vold og/eller med noen som var ute av stand til å motsette seg handlingen, og den seksuelle omgangen var samleie.

Grunnlag:

Lørdag 21. februar 2015 ca. kl. 03.00 i Junkerveien 57 H i Bodø, førte han sin penis inn i skjeden til B, mens han holdt henne fast og/eller mens hun på grunn av beruselse ikke fikk gjort mer motstand."

- (3) Salten tingrett avsa 16. desember 2015 dom med slik slutning:

"A, født 0.0.1986, frifinnes."

- (4) Påtalemyndigheten anket over bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet. Hålogaland lagmannsrett avsa 20. mai 2016 dom med slik slutning:

- "1. **A, født 0.0.1986, dømmes for overtredelse av straffeloven (1902) § 192 første ledd bokstav a) og b), jf. andre ledd bokstav a), til fengsel i 4 – fire – år. Til fradrag kommer 300 – trehundre – dager for frihetsberøvelse i anledning saken.**
2. **A dømmes til innen 2 – to – uker fra dommens forkynnelse, å betale oppreisningserstatning til B med 150 000 – etthundreogfemtusen – kroner.**
3. **Saksomkostningsansvar ilegges ikke."**

- (5) A har anket til Høyesterett over straffutmålingen. Det er anført at den utmålte straff er for streng. Det skulle vært gitt fradrag i straffen for domfeltes samtykke til at fengslingsforlengelser ble avgjort ved såkalte kontorforretninger. Videre skulle det vært gitt fradrag i straffen for lang saksbehandlingstid.
- (6) *Påtalemyndigheten* har anført at samtykke til kontorforretninger ikke gir noe krav på strafferabatt, særlig ikke hvor det ikke foreligger noen grad av tilståelse. Tiltalte har konsekvent hevdet at det var fornærmede som utnyttet ham. Sakens alder reiser heller ingen prinsipielle spørsmål. Det har vært full etterforskning og irettføring i to instanser.
- (7) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at anken gjelder forhold A ble frifunnet for av tingretten, men domfelt for i lagmannsretten. Han har følgelig ankerett, og samtykke kan bare nektes dersom utvalget ved begrunnet beslutning finner det klart at anken ikke vil føre frem, jf. straffeprosessloven § 323 første ledd tredje punktum og annet ledd annet punktum.
- (8) A ble av lagmannsretten dømt til fengsel i fire år. Dette er i overensstemmelse med det "normalstraffenivået" for voldtekter som er etablert i rettspraksis i tråd med lovgiversignalene i Prop. 97 L (2009–2010) og Innst. 314 L (2009–2010), jf. Rt. 2013 side 193 avsnitt 22.
- (9) A har imidlertid anført at straffen i hans tilfelle bør settes lavere enn fire år fordi han ved å samtykke til fengslingsforlengelser ved såkalte kontorforretninger forenklet irettføringen, og på grunn av lang saksbehandlingstid.
- (10) Det er imidlertid ingen automatikk i at samtykke til fengslingsforlengelser ved kontorforretninger skal føre til redusert straff. Et eventuelt fradrag i straffen på dette grunnlag må vurderes i sammenheng med domfeltes holdning for øvrig under etterforskningen. A har konsekvent hevdet at det har dreid seg om frivillig samleie fra fornærmedes side. Det er dermed hans manglende medvirkning til en lettere irettføring av saken som er det dominerende trekk. At han har samtykket til fengslingsforlengelser ved kontorforretninger kan da ikke i seg selv føre til nedsatt straff.
- (11) Ankeutvalget kan heller ikke se at saksbehandlingstiden her kan føre til at straffen bør reduseres i forhold til normalstraffenivået. Voldtekten ble anmeldt 21. februar 2015, dagen etter at den hadde funnet sted. Domfelte ble siktet fem dager senere, og tiltale ble tatt ut 29. mai 2015. Frifinnende dom i tingretten ble avsagt 16. desember 2015, mens fellende dom i lagmannsretten ble avsagt 20. mai 2016. Det er nå i underkant av halvannet år siden det straffbare forhold ble begått. En slik fremdrift i saken gir ikke grunnlag for redusert straff.
- (12) Ankeutvalget finner det etter dette enstemmig klart at anken ikke vil føre frem. Et samlet utvalg kan heller ikke se at anken gjelder spørsmål som har betydning utenfor den foreliggende sak, eller det av andre grunner er særlig viktig å få saken prøvd i Høyesterett. Samtykke til ankebehandling gis dermed ikke.

SLUTNING:

Anken nektes fremmet.

Ingse Stabel
(sign.)

Karl Arne Utgård
(sign.)

Henrik Bull
(sign.)

Riktig utskrift: